

Ավետիք Իսահակյան

Առավոտուն ծով ճաճանչում

Առավոտուն ծով ճաճանչում
Արտուտն ուրախ ճախրում է վեր,
Ցավ ու խավար չի ճանաչում՝
Երգում է լույս, երգում է սեր:

Իսկ ին սիրտը տխուր ու սև՝,
Շուրջըս՝ ավեր ու ցավեր.
Եվ ին վշտոտ գլխի վերև
Արտուտն ուրախ երգում է սեր...

1905